

„Dopad na rodiny občanů poškozených justicí.“

Olga Brůčková

Vážené poslankyně, vážení poslanci,

dovolte mi, abych se Vám představila, jmenuji se Olga Brůčková, jsem zakladatelka a mluvčí spolku Rodin obětí České justice, který jsem založila po špatných zkušenostech s policií ČR, státními zástupci a soudci. A stojím tu především i jako matka.

Dříve jsem věřila ve spravedlnost v této zemi. Myslela jsem, že křivdy, jaké se za komunistického režimu děly **například Miladě Horákové**, jsou dávnou minulostí zavřenou rokem 1989. Myslela jsem, že v nové demokratické společnosti je ctěno právo na spravedlivý proces, presumpci nevinny a in dubio pro reo. Myslela jsem, že občan je pro tuto zemi někdo, koho si stát váží, stará se o něj a nedovolí mu ublížit. Nedovolí uvěznit člověka za něco, co nespáchal. Nedovolí vzít člověku právo na svobodný život, právo založit rodinu a vychovat děti.

Před skoro pěti lety se v mé rodině stala událost, která s ní otřásla v základech. Můj syn, Petr Brůček, byl obviněn a posléze i pravomocně odsouzen za čin, kterého se nikdy nedopustil, **zdůrazňuji nikdy nedopustil**, k vysokému trestu odnětí svobody, jako jeden z členů „organizované skupiny“ a to pouze na základě křivé výpovědi vykonavatele trestného činu vraždy, jedince, pro nějž lidský život nic neznamena, a **také manipulací české policie se svědky a důkazy**.

Jen si představte, odsoudí Vám dítě na 18 let, **aniž by se angažovaní páni státní zástupci a policisté namáhali prověřit všechny okolnosti**, nedovolí vám bránit se, zažíváte neskutečnou šikanu, nátlak policie a snaží se Vás zlomit jen proto, že si **dovolíte žádat svá práva**. Systém Vás vykonstruovanými důkazy a nesvědčitostí a šablonovitostí procesu odsoudí a pak už není cesty ven.

Moje rodina stála poprvé u soudu. Neměli jsme sebemenší zkušenosti. Domnívali jsme se, že státní zástupce musí dodržovat zákony a Ústavu této země, že policie dokládá důkazy ve prospěch i neprospěch obviněných. Nevěděli jsme, že dobrá práce policie, státních zástupců a soudců se **hodnotí podle odsuzujících rozsudků**. V přímém přenosu u Krajského soudu nás nechali sledovat nejdražší divadelní představení v našem životě a jednalo se o nám nejbližšího. Stojíte tam a nechápete, co se kolem Vás děje. Žádáte jen spravedlnost a objasnění pravdy, **ale nikoho z osob v talárech to vlastně nezajímá!**

Odvolání k vyšším soudům je bezpředmětné. Nikdo spis nestuduje. Odvolací soudci čtou jen rozsudek a pokud nenajdou procesní chyby, potvrdí rozhodnutí soudu nižší

instance. Jinak řečeno – nechce se jim to ani číst a navíc mají snahu podržet jeden druhého, o státních zástupcích ani nemluvě – tam je to ještě horší!

Jediná naděje v této zemi je snad Ústavní soud. Problém je ale najít advokáta, který ústavní stížnost napíše dobře. Většina ústavních stížností je zamítnuta. V roce 2018 bylo jen 1,41% vyhověno. Pro normálního člověka se tak prakticky stává vymahatelnost spravedlnosti nedostupnou! **Je to katastrofa.**

Pokud se rozhodnete žádat o obnovu procesu, stejně jako my, je to další pohroma. V České republice, jako jediné zemi v Evropské unii, **žádáte o obnovu procesu stejného soudce, který vás odsoudil.**

Uspěť s návrhem na povolení obnovy znamená pro soudce, že minule rozhodl špatně. Takto to soudci vnímají. A to si nechce žádný soudce přiznat. Tak raději obnovu nepovolí.

V době klesající důvěry v justici, **což sama justice veřejně přiznává**, nabývá na významu nechuť soudců rozhodujících o návrhu na povolení obnovy. Jednoduše řečeno nechtějí prolamovat právní moc svých předchozích rozhodnutí. Soudců, jenž tvoří páteř justice, by si veřejnost, tedy my všichni občané ČR, více vážili, kdyby ukázali smysl pro spravedlnost právě tím, že v okamžiku, kdy jsou jim předkládány nové důkazy a nové skutečnosti, v novém řízení přezkoumají důvodnost a správnost jejich původního rozhodnutí.

Rozhodně není ostudou přezkum původních rozsudků, jen soudci nazírají na tento procesní institut tak, že „oni přece chyby nedělají“. **Bohužel opak je pravdou!** Ze statistik vyplývá, že se povolují pouze obnovy ze zákonných důvodů, to znamená, pokud byl obviněný odsouzen v nepřítomnosti, obnova se povolit musí.

Ale za posledních **5 let bylo podáno u všech KS v ČR 520 žádostí o obnovu, z toho bylo vyhověno jen v 5 případech, to je 0,96% úspěšnosti pro odsouzené.** Ze zdrojů víme, že ve 2 případech z 5 žádostí o obnovu **odsouzení suplovali práci policie a sami našli skutečného pachatele.**

To je více než alarmující! Je více než nutné, aby Nejvyšší soud byl fakticky fungující třetí přezkumnou instancí ve všech věcech, a to při zachování dovolací instance.

Je potřeba se zamyslet i nad soudními znalci. Ze zkušenosti vím, že policie má svůj okruh znalců – „kamarádů“, kterým dokola zadává posudky. Například znalec MUDr. Igor Dvořáček – nejpilnější znalec v ČR – viz. článek zveřejněný spolkem Šalamoun, dle jeho názoru je Capo di Tutti Capi v Ostravě. Nebo MUDr. František **Vorel**. V konečném výsledku po vytvoření osobních vazeb je doslova posledním hřebíčkem do rakve obžalovaným či odsouzeným. (a to nemluvě o financích, které znalci dostávají od státu).

Pro soud jsou posudky zadané policií a soudy samotnými směrodatné. Posudek, který předloží obžalovaný, nemá žádnou váhu.

Jsou známy případy, kdy státní zástupce obvinil znalce obhajoby a soud je posléze odsoudil za nepravdivý posudek.

Jsou to například znalci z oboru lékařství **MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš** z případu Petra Kramného a **MUDr. Hemza z případu Jakuba Juřeny**. Je s podivem, že soudní znalec z oboru biomechaniky prof. Jiří Straus, na kterého podávala stížnost celá řada profesorů a inženýrů zastoupená Společností pro biomechaniku, dále vykonává svou znaleckou činnost. Profesor Straus vypracoval kolem 700 posudků a lze vyslovit důvodnou úvahu, že i na základě jeho špatných výpočtů se do vězení za roky jeho výkonu znaleckého oprávnění dostalo několik desítek, nebo stovek nevinných lidí.

Tady musím vzpomenout případ Tomáše Tomana, který byl na základě posudku profesora Strause odsouzen na 12,5 roku. Protože s rozsudkem nesouhlasil, utekl na Bali, kde ho vypátral Interpol. Tomáš Toman nakonec uspěl u Ústavního soudu a byl zproštěn. Ale jak byla vyvozena odpovědnost za chyby zúčastněných státních zástupců a soudců?

Je potřeba se zamyslet i nad finanční stránkou.

Kolik peněz stát zaplatí za chyby lidí, kteří pro něj pracují? A to nemluvím o platech a odměnách za špatně odvedenou práci. Kolik by se ušetřilo, kdyby se nezavírali nevinní? V ČR je více než 21 tis. vězňů a jeden vězeň stojí 1200 Kč/den, když to znásobíme, vyjde nám částka 25 200 000 korun denně.

Když vezmeme, že **10% z nich** je nevinných nebo nespravedlivě odsouzených, a ještě podělíme dvěma, vyjde nám 1000 nevinných, **nejvíce v EU, to je naše ostuda.** Šéfredaktor internetového deníku Britské listy, Jan Čulík, ve svém článku ze 4.1.2013 „**Petice proti Klausově amnestii**“ píše cituji: „...**české soudnictví je v otřesném stavu. Nejenom že se v ČR vězní tisíce lidí za přečiny, za něž by ve vězení vůbec neměli být, ale odborníci, kteří se tím zabývají přiznávají, že v českých věznicích je cca 30- 40 procent zcela nevinných lidí.**“ konec citace.

Jan Čulík na dotaz moderátora Superforum.cz, zda může k tomuto doložit zdroj odpovídá, cituji: „**Informace o množství osob vězněných nevinně mám od několika odborníků pracujících v soudnictví a ve vězeňství, jejichž jména nemohu zveřejnit.**“ konec citace.

Věznice si uměle drží vysoký počet vězňů, čerpá na ně od státu dotace, není zájem je propouštět...

Stojím zde a dovolím zmínit se i o dalších rodinách. Jen pro příklad uvedu ty, kteří **stejně jako my bojují za obnovu a nové projednání** - Matěje Buchela, druhého nevinného v našem případě, Martina Fabiána, **neslyšícího vězně, kterému bylo upřeno právo na spravedlivý proces, nikdo u soudu nebral ohled na jeho hendikep**, Miloše Zezulu, Davida Šimona a spoustu dalších, kteří byli odsouzeni stejně, bez důkazů jen na základě **domněnek či pachových stop**, které již nemají být vodítkem pro odsouzení. Jsem tu i za rodiny zničených exekucemi i zruinovanými finančními podvody ze strany státu. **Je nás mnoho, co by Vám zde měli právem co sdělit.**

Čekali jsme příliš dlouho, proto **my rodiny, jejichž nejbližší byli poškozeni**, a prožíváme neskutečné bezpráví, jsme ničeny psychicky, zdravotně i finančně zruinovány. Stojíme tu a chráníme své děti.

Budeme mapovat případy dalších rodin a nedopustíme, **aby se dále manipulovalo s případy, odsuzovalo se dopředu, renomovaní znalci připravovali posudky na zakázku.**

Ze zkušenosti vím, že lidí, kterým se stala křivda způsobená státem je hodně. Ve většině případů každý postižený bojuje sám za sebe. Výsledek bývá nevalný. Je to boj s větrnými mlýny, který Vás psychicky vyčerpá a finančně položí. Proto jsem se rozhodla, že propojím matky a rodiny, které byly stejným způsobem poškozeny státem a dehonestovány. Společně uděláme vše, co bude nezbytné, aby zde nastala zásadní změna systému.

Budeme žádat, aby soudci, státní zástupci, soudní znalci i policie dostali zodpovědnost za neprofesionální práci, aby fungovaly kontrolní orgány, aby byly zřízeny poroty z veřejnosti a taková nespravedlnost, kterou **pátým rokem zažíváme, se již nikdy nikomu nemohla stát!**

Někteří odsouzení měli to štěstí, že si skutečného **pachatele i bez advokáta našli sami**, příkladem je Michal Šnajdr, který také tvrdě zakusil fungování policejní mafie. Někteří tu příležitost nedostali, byli nuceni roky snášet bezpráví, ponižování, šikanu, protože jim už nikdo nezbyl, systém je zničil a odehnal. Zmíním se zde o nespravedlivě odsouzeném a po 30 letech propuštěném Romanu Ševčíkovi. Nad tím by se srdce zastavilo, čemu byl za dlouhá léta vystaven... **a co pro něho dělá stát?** Myslíte, že peníze mu vrátí roky plnohodnotného života, musel snášet to, co si zde nikdo z Vás nedokáže ani ve snu představit.

Škoda, kterou stát způsobil nám rodinám, obětem, je penězi nevyčíslitelná. Vezmou vám svobodu, přijdete o rodinu, zkrachují vám firmy a exekutorské firmy čekají na chvíli, až obsadí váš majetek. Oni už o vás **dopředu vědí a zaútočí na váš majetek ve chvíli, kdy jste oslabení** a pokud za sebou nemáte rodinu, která vše hlídá, stáváte

se rázem bezdomovcem dlužícím státu za své odsouzení. **Co všechno a jak dlouho člověk může toto snést?**

Jen za výdaje za advokáty, kterým říká můj syn, „**obchodníci s nadějí**“ bychom jen za těch pět let měli dům. Nepočítám zkrachování synovy firmy, ušlý zisk, zabavení finančních prostředků na stavební pozemek. **A co především, jaké je měřítko hodnoty za neprávem zbavení svobody?**

Je toho tolik, co mám na srdci a jediné co mi zbylo, je víra, že se konečně všichni společně zvedneme, **protože tohle už je dále neúnosné a neudržitelné.**

Vím a věřím, že i zde jsou i slušní lidé, soudci, kteří ctí definici spravedlnosti a dobrých mravů. Věřím i v novou generaci právníků, soudců zpravodajů, to je naše šance.

Nyní mi dovoluňte předložit Vám návrhy, které by měly zastavit nespravedlnost páchanou na nás, občanech této republiky. Omlouvám se předem za laické formulace:

Žádáme Vás o legislativní návrh nového trestního řádu a jeho urychlené projednávání. Minimálně je třeba novelizovat trestní řád, a to v ustanoveních týkajících se obnovy řízení. Náš stát jako jeden z posledních toleruje stav, **kdy o povolení obnovy řízení rozhoduje soudce, jenž rozhodoval v původním řízení** a logicky tedy vyslovil výrok o vině a trestu. Vyspělé demokratické státy již dávno mají uzákoněno, že o povolení návrhu na obnovu řízení a samozřejmě i v obnoveném řízení nerozhoduje soudce, jenž vynesl rozsudek v původním řízení. **Takový postup je jediný správný,** protože soudci své přesvědčení neradi opouštějí. Proklamace o nestrannosti a nepředpojatém náhledu osoby na obžalovaného a odsouzené jsou jen prázdná slova, za které se soudci schovávají.

Žádáme, aby byl u Nejvyššího soudu zřízen specializovaný tým sestávající ze soudců a advokátů, který by se obnovami zabýval jako třetí přezkumná instance. Důkazy a svědectví, které byly dříve zamítnuty pro nadbytečnost, aby se nově provedly a přezkoumaly, a to v duchu zachování objektivitu a práva na spravedlivý proces. Navrhujeme, aby byla přijata změna Ústavy a právo **na spravedlivý proces navrhuje rozšířit o právo na spravedlivý výsledek.**

Žádáme, aby soudci, státní zástupci, soudní znalci a policie dodržovali zákony a Ústavu ČR stejně, jako to systém vyžaduje od nás.

Věřím, že ještě stihnu svým dětem i vnoučatům dopřát poznání, že slovo morálka, čest a odvaha zde má váhu a nevytratila se.

Přeji všem rodinám, které zde zastupuji, aby dostaly právo na spravedlivý proces a byla napravena všechna bezpráví.

Hluboce se stydím za všechny ty, kteří zde zneužívají právo, sílu a moc. Nadešel čas, aby se navrátila důvěra v justici a základní principy fungování demokratického a právního státu, nadešel čas, aby se oddělily soudy a státní zastupitelství tak, aby státní zástupci měli reálně (nikoliv jen tzv. na oko) stejné postavení a stejná práva jako obžalovaní a jejich obhájci. Nadešel čas, aby byly zpretrhány osobní vazby mezi soudci a státními zástupci, neboť jen tak se předejde fungování „kabinetní justice“.

Apeluji na Vás, jako na lidem zvolené zákonodárce o tlak na vládní a ústavní činitele, aby začala celková reforma justice, aby byl zřízen úřad pro dohled nad státním zastupitelstvím, aby byla posílena možnost veřejnosti dohlížet na výkon moci soudní a na výběr soudců. Je nelogické, aby stát, jehož lid si volí moc zákonodárnou a jejich prostřednictvím i moc výkonnou, stál jako nahý v trní a jen přihlížel konstituování mocí soudní, aniž by měl jakoukoliv možnost ovlivnit výkon moci soudní.

Dovolte mi ještě jednu myšlenku na závěr. Všechny věci, které nám přicházejí do života se nedějí náhodou, každý z nás má zde své poslání a je jen na nás, zda svoji příležitost něco napravit, necháme vlastní liknavostí odejít.

Proto jsem signovala manifest, který spojuje nás všechny poškozené státem. Vzala jsem si za své podpořit manifest tím, že spojím matky a rodiny obětí, které stát poškodil.

Za spolek rodin tuto sekci pod IAV mám na starosti a musí nás být slyšet, jen tak docílíme, aby zde nastala změna systému a změnily se i zákony.

Žádáme, aby lidé, kteří v systému budou pracovat již nesli zodpovědnost za svoji práci, aby již nikdy **nedocházelo k nenapravitelným křivdám na nás občanech ČR!**

Děkuji tímto paní Vitáskové, velmi si vážím její odvahy i práce všech z institutu za to, že tu dnes mohu za nás rodiny být.

Zítřka může něco podobného potkat i Vás. Děkuji Vám za pozornost.

*Olga Bručková, předsedkyně spolku Rodiny obětí české justice
V Praze 7.9. 2020*